

დაუჯდომელი საგალობელი ყოვლადწმიდისა ღმრთისმშობელისა,
პატივად საკვირველთმოქმედისა ხატისა მისისა ივერიისა,
პორტაიტისად წოდებულისა.

**„ჰავაის“ ივერიის ყოვლადწმინდა
ღმრთისმშობლის მირონმდინარე და
სასწაულმოქმედი ხატი**

ტროპარი, ხმა 7

წმიდისაგან ხატისა შენისა, ზ, დედოფალო
ღმრთისმშობელო, სიმრთელენი და
კურნებანი უხუად მოეცემიან ყოველთა
სარწმუნოებითა და სიყუარულითა მისდა
მოლტოლვილთა, ამისთვის ჩემსაცა
უძღურებასა მოხედენ და შეიწყალებ სული
ჩემი, სახიერო, ხოლო ჯორციით განმკურნე,
მადლითა შენითა, ყოვლადწმიდაო.

კონდაკი 1

ზედამდგომელობასა შენსა და შეწევნასა მარადის შევრდომილნი თაყუანის-ვჰსცემთ უხრწნელსა ხატსა შენსა, უბიწო, და ლმობიერად გვედრებით, ნუ განმაგდებ ჩუენ, შემწირველთა უღირსთა გალობათა, არამედ ისმინე მდაბალი ვედრებად ჩუენი და დამიფარენ ხილულთა და უხილავთა მტერთა მრავალ-საფრჯეთაგან, რადთა ვპოოთ განსუენებად და შუებად წარუვალნი ქებით მადიდებელთა შენთა: გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭეშმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

იკოსი 1

ანგელოზთა სიმრავლენი ცათა შინა და ივერთა სავანისა მონაზონნი მოუკლებელად უგალობენ ნათელ-ცისკროვანსა ხატსა შენსა, პორტაიტისად წოდებულსა, ხოლო ჩუენ ამბორს-უყოფთ კეთილშუენიერებითა მიმსგავსებულთა პირთა მისთა, შენმიერთთა მფარველობითა განდიდებულთა და გვედრებით, უბიწო, თქუმულნი შენნი, რომელ აღმოთქუ წილხდომილისა ამის შენისათვს, აღასრულე, ვითარცა მოწყალემან, და ერი ჩუენი განსაცდელთაგან და ჭირთაგან შეცული იქსენ ოხითა შენითა, რადთა მოვილოთ კურთხევად და მადლი შენ მიერ და მოგიძღუნათ სამადლობელი ესე ქებისად:

გიხაროდენ, წილხვედრსა შენსა ქუეყანასა ანდრია მოციქულისა წარმომგზავნელო;
გიხაროდენ, შრომითა და მოღუაწებითა მისითა ერისა ჩუენისა მომმუშაკებელო;
გიხაროდენ, კელითუქმნელითა ხატითა შენითა ივერიისა მაკურთხეველო;
გიხაროდენ, მისლვთა შენითა ათონისა განმწმედელო და კერპთა ძირითურთ აღმომფხურელო;
გიხაროდენ, მთისა ამისა წილად შენდა აღმრჩეველო და ბერთა სამკვდრებელად დამდგენელო;
გიხაროდენ, პირველთა ათონელთა მეუდაბნოეთათვს შემწეობისა აღმთქუმელო და საცთურთაგან დამცველო;
გიხაროდენ, უდაბნოდა ამის დედათათვს მიუვალად დამდებელო;
გიხაროდენ, სულითა წმიდითა განბრძნობილისა ყრმისა მის ქალწულისა, ნინო კაბადოკიელისა მოციქულბრძვისა გზასა ზედა მომწოდებელო;
გიხაროდენ, შენ მიერ ბომებულთა ჯუარითა ვაზისადათა მის მიერ მცხეთას ბომონთა დამცემელო;
გიხაროდენ, კერპოვნებითისა წყუდიადითა დაბნელებულთა გულთა ქრისტეს ნათლითა განმანათლებელო;
გიხაროდენ, ქუეყანასა ჩუენსა სამოციქულოდა ეკლესიისა დამამყარებელო;
გიხაროდენ, ქრისტეს სარწმუნოებისა განსავრცობად ასირიითგან ივერიას ათცამეტთა მამათა წარმომავლინებელო და მათ მიერ მონასტერთა დამაარსებელო;
გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭეშმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 2

ზეობასა მას თეოფილე ხატმბრძოლისადათა, მკედარმან ვინმე უგუნურმან იხილა რად წმიდად ხატი შენი სახლსა მას ნიკიელისა ქურივისასა, კადნიერად მიეტევნა, უბიწო, და სცა ლახვარი ღმრთივ-საყუარელსა პირსა შენსა, გარნა მყის გარდამოხდა სისხლი და მკერდსა ზედა ესხურა რად მტარვალსა, ცდომილებად თვსი შეინანა და მადლსა და დიდებასა მისცემდა ღმერთსა: **ალილუია.**

იკოსი 2

აჰა, დედად უფლისად, რამეთუ სულითა და ჯორცით ცხოველ არს! _ დადადყო ბარბაროსმან, და რქუა ქურიცსა მას, ქართლოსიანსა: „პატიოსანო დედაო, ხატი ესე უჩინოდ ჰყავ, რადთა არა შებილწონ და ბოროტი რადმე შეგამთხვონ შენცა“, მაშინ მხოლოდშობილი ძე თვისი შეგვედრა დედაკაცმან და წარგზავნა საბერძნეთად, ხოლო ხატი შენი ამბორისყოფითა და ცრემლთა დათხევითა შეაცურვა ზღუასა, და იხილა რამ საკვრველად აღმართებული წყალთა ზედა და მავალი დასავლეთად, დადადყო წადიერად:

გიხაროდენ, მშობელო, წარწყმედულთა მეძიებელო და სიტკბოებითა შემნდობელო;
გიხაროდენ, ბჭეო ცხოვნებულთაო და მონანულთა შემწყნარებელო;
გიხაროდენ, ნიშ-სასწაულებითა შენითა ურწმუნოთა შემაშფოთებელო;
გიხაროდენ, ბოროტმადიდებელთა კადნიერებისა შემმუსრველო;
გიხაროდენ, შეცოდებათა სიტკბოებითა შემნდობელო და ბოროტად სლვისაგან მომდრეკელო;
გიხაროდენ, სიმართლისა მოძულეთა მამხილებელო და სიცრუისა თანაზიართა მარცხენელო;
გიხაროდენ, მხოლოო დედაო, ქმრისა გამოუცდელო, პატიოსანთა მეუღლეთა მაკურთხეველო;
გიხაროდენ, ქურიცთა და ობოლთა ნუგეშინისმცემელო და მაწუხებელთა მათთა მიმგებელო;
გიხაროდენ, უმანკოებისა და სიწმიდისა უხილავო მფარველო;
გიხაროდენ, ძმათა შორის მტერობისა დამკსნელო;
გიხაროდენ, ზღუასა შინა სლვისა და კმელთა ამბოხისაგან დამცველო;
გიხაროდენ, შენდა მონდობილთა მტერისაგან მჯდომისა დამფარველო;
გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭეშმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 3

რაჟამს ძე კეთილმსახურისა ქურიცისად წარემართა საბერძნეთად, წინა-განგებითა ღმრთისადთა მიიწია წილხვედრსა მთასა შენსა, და კურთხევაჲ მონაზონებისად მიიღო ქართველთა საგანესა, სადა შემდგომ ივერთა მონასტერი აღაშენეს იოვანე იბერმან და თორნიკე მთაწმიდელმან, ხოლო შენ, რომელმან სასიკუდინწისა სენისაგან განკურნე ყრმაჲ ეფთვი და მიჰმადლე გულისკმის-ყოფად მეტყველებად ენათა და თარგმანებად წიგნთა, შემძლებელ ხარ ჩუენდაცა შეწევნად, რამეთუ დიდად გეწყალის და გიყუარს ნათესავი ჩუენი, ამისთვსცა ვიქადით, ღმრთისმშობელო, და ძესა შენსა და ღმერთსა ჩუენსა ვუგალობთ ყოველნი: *ალილუია*.

იკოსი 3

შემდგომად ასერგასისა წლისა, ზღუასა ზედა საკვრველად მცურვალი ხატი შენი გამოჩნდა პირისპირ მთაწმიდისა, და ელვანი სხივთა მათ ცეცხლისადთა ჰკრთებოდა ღამესა შინა, ხოლო იხილნეს რამ სუეტი ნათლისაჲ ზღვთგან ვიდრე ცადმდე მამათა, მიივლტოდეს ნავით ხილვად მისად, გარნა ცეცხლმთებარწ იგი განეშორა და ვერ ღირს იქმნეს მიახლებად საკვრველისა ამის სიწმიდისა, ეგრეთვე აწ უნუგეშოდ ნუ დამიტევებ მეცა და მომანიჭე სიბრძნე კეთილისა და ბოროტის განრჩევისად, რადთა განლტოლვილი უგზოდასაგან ცთომისა, ღირს ვიქმნე შეწირვად გალობისა:

გიხაროდენ, ხატო მზისა უბრწყინვალესო და ეთერისა ხილვისა უაღრესო;
გიხაროდენ, განცურვითა წმიდისა სახისა შენისადთა ზღვსა მის ჭეშმარიტად განმწყმდელო;
გიხაროდენ, მრავალსა წელსა ღელვათა განმაპობელო და სრბისა შენისა აღმასრულებელო;

გიხაროდენ, მსგავსებაო ღმრთივდიდებულო, სუეტიოთა ცეცხლისადოთა საკვრველად წარმოჩინებულო;
გიხაროდენ, ნიშნად წინამძღოლობისა შენისა სუეტად ნათლისად ზეცად აღმწუერვალეზულო;
გიხაროდენ, ცეცხლმგზებარეო მაცუალო, შეუწველად შთენილო და ბრწყინვალისა შარავანდედისა განმფენელო;
გიხაროდენ, რწმენითა მხილველთა განმამტკიცებელო და სამკვდრებელისადმი საუკუნოდას მიმანიშნებელო;
გიხაროდენ, ცისკრითა ღმრთისმცნობელობისადოთა მართლმადიდებელთა საქრისტიანოთა განმანათლებელო;
გიხაროდენ, ბოროტმადიდებელთა და მწვალეზელთა ზრახვათა განმაქარვებელო;
გიხაროდენ, ჭირთა მძვნვარეთა მსწრაფლ განმდევენელო;
გიხაროდენ, უდაბნოთა და ნაპრალთა შინა კლდისადოთა მოსაგრეთა განმამლიერებელო;
გიხაროდენ, სახიერო მეკარეო, ბჭეთაგან სიკუდილისადოთა გამომკსნელო და ცხორებისა კარისა განმღებელო;
გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭეშმარიტო წინამძღუარო ივერის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 4

იხილეს რად მოსაგრეთა შორის სუეტსა მას ცეცხლისასა ხატი ღმრთისა დედისად, იწყეს ღამისთევად და მწუხარებითა აღვსებულნი იმარხვიდეს და ილოცვიდეს დამთხვევლნი ცრემლისად, რადოთა ღირს-ქმნილიყო ათონისა მთად ხატისა მის დავანებისად, გარნა შენ აუწყე შვდეულსა მას ვნებისასა ბერძენთა: „გაბრიელ ქართველი არს გამომეყვანებელ ხატისა ჩემისა და მხოლოდ ბერი იგი არს ღირს შეხებად მისა“, და ესმნეს რად უწყებად ესე მამათა, შემძრწუნებულნი განკრთეს და აქებდეს ძალსა ქრისტესსა: *ალილოია*.

იკოსი 4

მაშინ ჩუენებასა შინა განუცხადე გაბრიელსა: „აუწყე ივირონისა წინამძღუარსა და ძმებსა, ვითარმედ მწადის რად მინიჭებად მათდა წმიდად ხატი ჩემი მწედ და მფარველად ნათესავისა თქუენისა, მრავალთა შორის მამათადას გამოგირჩიე შენ მიქმად პატიოსნისა ხატისა ჩემისა, ზღლუასა ზედა დაუნთქმელად მქცევისა“, ხოლო ესმა რად ესე წმიდასა მოსაგრესა, გულისკმა-ყო, რამეთუ მიეცათ ხატი შენი წინდად მოწყალეებისა, და ვითარცა გშუენოდა დედასა ღმრთისასა, შეგასხა სამადლობელი ესე ქებისად:

გიხაროდენ, ხატისა შენისათვს ახლისა სამკვდრებელისა მბომბებელო;
გიხაროდენ, მადლთა საღმროთა უხუებით მომნიჭებელო;
გიხაროდენ, მონაზვნურისა ცხორებისა მაკურთხეველო;
გიხაროდენ, ღუაწლსა შინა მყოფთა მწყალობელო;
გიხაროდენ, ყოვლისა ღმრთის ნებისა მასწავლელო;
გიხაროდენ, ზოგად-ცხორებულთა მონასტერთა ღმრთეებრივითა საფარველითა დამფარველო;
გიხაროდენ, გამოცხადებითა საკვრველისა ხატისა შენისადოთა ნათესავისა ჩუენისათვს მოწყალეებათა აღთქუმისა დამდებელო;
გიხაროდენ, ღმრთისმებრძოლთა სილაღისა დამამკობელო;
გიხაროდენ, აღვრ-უსხმელთა და ნაყროვანთა დამაოკებელო;
გიხაროდენ, სიყმილითა შეიწრებულთა საკვრველებითა დამაპურებელო;
გიხაროდენ, ცეცხლისაგან დამცველო და მწუხარებათა დამკსნელო;

გიხაროდენ, მდაბალთა ამამალღებელო და მზვაობართა დამცემელო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 5

მსწრაფლ მივიდნენ ბერძენნი ივერთა მონასტერსა და იკითხვიდეს რად გაბრიელსა, სცნეს, რამეთუ იყო დაყუდებული მონაზონი ნაპრალთა შინა, სიწმიდითა გულისაჲთა ღმრთისა ხედვისა მომგებელი და ანგელოზთა მობაძავი ცხორებითა, და წარიყუანეს რად ზღვს ნაპირად პასექისა სამშაბათსა, სასოებითა შევრდომილი მტკიცესა მას შენსა შეწევნასა, წყალსა ზედა ფერჯითა ვიდოდა ღირსი გაბრიელ დაუნთქმელად, ვითარცა პეტრწ ზღუასა მას შინა გალილეადსსა, და იყო სიხარული ყოველთა სავანეთა და ერთბამად დიდებისმეტყუელეს ღმერთსა, საკვრველთმოქმედსა: *ალილუია*.

იკოსი 5

შე-რა-ვი-და ზღუად ღირსი გაბრიელ, ცრემლითა გილადადა: „შ, დედათა შორის კურთხეულო, მოვედ და დაიფარე სამკვდრებელი შენი უსაცთუროდ მტერთაგან“, და ზღუამანცა, ხატისა შენისა მტვრთველმან, საკვრველად მიუბოძა იგი უვნებელად, მაშინ თაყუანისცემითა მიიქუა მკერდსა ზედა ნეტარმან და სადა იგი გამოაბრძანა საუნჯწ უსასყიდლოდ და დაასუენა, მყის აღმოაცენე წყაროდ სასწაულთმოქმედი, რომლისაგან კულად აღმოადინებ კურნებასა, ხოლო მხილვენი ამისნი შეემთხვივნეს უხრწნელსა ხატსა შენსა ლიტანიობითა და სახარულევანითა გალობითა:

გიხაროდენ, დედოფალო ზეცისაო და ქუეყანისაო, ღმრთებრივისა სიწმიდისა და სიყუა-რულისა განმავრცობელო;

გიხაროდენ, ნიშთა და სასწაულთა განდიდებითა ერთგულთა გონებისა განმაბრძნობელო;

გიხაროდენ, შარავანდედითა მოწყალებისა შენისაჲთა ხატთაყუანისმცემელთა მწუხარებისა სიხარულად გარდამქცეველო;

გიხაროდენ, მორწმუნეთათჳს ტკბილისა ნათლისა ძლევისაჲთა მომფენელო და განმამტკიცებელო;

გიხაროდენ, უცხოებასა შინა მყოფთა ნეტარ-საკვსენებელთა მამათა ჩუენთა უფროდს მკვდრთა მათ ბერძენთაჲთა განმადიდებელო;

გიხაროდენ, სოფლის ამბოხისა და ბრძოლისაგან განმარინებელო;

გიხაროდენ, უძღურთა განმადლიერებელო და მშიერთა გამომზრდელო;

გიხაროდენ, ყოვლისაგან მანქანებისა საეშმაკოდსა გამომქსნელო;

გიხაროდენ, ქართველთა ერისათჳს კეთილმსახურებითისა სიტკბოებისა უფლისაგან გამომთხო-ველო;

გიხაროდენ, შენდამი შევედრებულთა საპყრობილეთა და საკვრველთაგან განმათავისუფლებელო;

გიხაროდენ, ღრმად დამინებულისა სჯნდისისა ჩუენისა განმადვძებელო;

გიხაროდენ, მწუხარისა ცხორებისა ჩუენისა განმაცისკრებელო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 6

მაშინ აღაგეს მუნ მცირე სამლოცველოდ იბერთა და პარაკლისითა და გალობითა თაყუანის-სცეს ხატსა ცოცხლებრ მავალსა, ხოლო შემდგომად სამისა დღისა კრძალვით აღიღეს საუნჯე იგი უპატოსნესი, უფროდს ყოველთა ქუათა პატიოსანთა, და დიდითა პატივითა დაასუენეს საკურთხეველსა შინა ტამრისასა, გარნა მიეფარა და უჩინოდ იქმნა, და მრავლითა ძიებითა იპოვეს კარიბჭესა ზედა ივერთა მონასტრისასა, ხოლო ესმნეს რად საშინელი ესე ძლიერებად ხატისად მამათა, სარწმუნოებითა შეუვრდენ მფარველობასა შენსა და ჳმითა მადლობისიადთა აქებდენ ღმერთსა: *აღილუია.*

იკოსი 6

ეჰა, დიდებად საკვრველებათა შენთა, ღმრთისმშობელო, რამეთუ კუალად გამოუჩნდი გაბრიელსა და რქუ: „ამცნე ივერთა მონასტრისა მწყემსთა, ვითარმედ არა მნებავს მფარველობად თქუენი, არამედ მე ვარ მცველიცა და მფარველიც ქართველთა ნათესავისად, და ვიდრეღა იყოს ხატი ესე ჩემი სავანესა ამას შინა, არა მოგაკლდეთ მადლი და წყალობად ჩემი და ძისა ჩემისად“, მაშინ მსმენელნი ამისნი შესხმასა სიტყუათასა, ვითარცა ძღუენსა სახარულევანსა მოგიძღუნიდენ, და სასოსა ერისა ჩუენისასა გიგალობდენ და გნატრიდენ:

გიხაროდენ, სიწმიდისა თაყუანისმცემელთა შემწეო და სასოებითა აღმავსებელო;
გიხაროდენ, ქართლოსიანთა აღმატებულითა სიხარულითა აღმამაღლებელო;
გიხაროდენ, ივერიელთა სავანითგან ყოველგნით დაულევნელთა მადლთა განმფენელო;
გიხაროდენ, მწიკულევანთა და მრავალშეცოდებულთა სულთა განმწმედელო;
გიხაროდენ, ქრისტეს სიყუარულისა კაცთა შორის დამწერგველო;
გიხაროდენ, ცრუ-მორწმუნეობისა საცთურისა დამშრეტელო;
გიხაროდენ, მძლავრთა ამპარტავნებისა და ეშმაკისა სიციბილისა დამთრგუნველო;
გიხაროდენ, მოშურნეთა და ცილისმწამებელთა დამამდაბლებელო;
გიხაროდენ, გრძნებისმოქმედთა და მჩხიბავთა დამამხობელო;
გიხაროდენ, გამოუცდელთა და უჰასაკოთა ყრმათა ვნებულთა გულისთქუმათაგან დამფარველო;
გიხაროდენ, უბიწოთა ქალწულთა განმხრწნელთა კაცთაგან დამცველო;
გიხაროდენ, ცეცხლითა საღმრთოდთა, რომელიცა გამოვალს ხატით შენისადთ, ხატთმბრძოლთა ბანაკისა დამწველო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჳემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 7

რაჟამს აღვიდეს მამანი სენაკსა გაბრიელ ბერისასა და აუწყეს უჩინო-ქმნად ხატისად, რქუა ნეტარმან ივირონისა წინამძღუარსა იოვანეს და ძესა მისსა ეფთვმისა: „არა არს ნებად ყოვლად წმიდისად, რადთამცა ხატი მისი ესვენოს დაფარულსა შინა, არამედ მოავლინა ხატი თვისი, რადთა ყოველნი ევედრებოდეს და სარწმუნოებითა მოიღებდეს მისგან ძღუენთა გულმოწყალებისა მისისათა“, მაშინ მსმენელნი ამისნი სიყუარულითა შეიტკობდეს წმიდასა ხატსა უბიწოდსა დედისასა და მხოლოდმობილსა ძესა მისსა შესწირვიდეს მსხუერპლსა ქებისასა: *აღილუია.*

იკოსი 7

ეჰა, გამოუთქმელსა სახიერებასა წმიდისა მარიამისასა, რამეთუ ესევითარი ცხადი სასწაული ჩუენებულ იყო დედობრივისა სიყუარულისათჳს ერისათჳს მისდა წილხდომილთა, ოდეს ანგელოზთა მიერ ზღვთ მიძღუანებული ნათელცისკროვანი ხატი თჳსი არა მიჰმადლა სხუასა მონასტერსა, არამედ ივერთასა ღირს იჩინა დავანებად და მით აკურთხა ახლად-აგებული სავანე იგი ბერთად, ხოლო ჩუენ მსმენელნი იოვანესა და ეფთჳმის „ცხოვრებისა“, ვსტირით დაკარგვისათჳს მონასტრისა ამის ნათესავისა ჩუენისასა და გალობითა შევამკობთ საკვრველსა ხატსა ქართველთა უპირველესისა მეოხისასა:

გიხაროდენ, უზეშთაესო ყოველთა ქუეყნიერთა მეფეთა და მთავართაო;

გიხაროდენ, მისა შენისა თანა შესავედრებელო ივერიელთაო;

გიხაროდენ, სიხარულო მთაწმინდისა უდაბნოდა მკვდრთაო;

გიხაროდენ, ხატისა შენისა მიერ გარდამომავლინებელო მადლთა და წყალობათაო;

გიხაროდენ, მტკიცეო ზღუდეო სარწმუნოებითა შევრდომილთაო;

გიხაროდენ, სანატრელო და სიქადულო ქრისტიანეთაო;

გიხაროდენ, სასოებაო შენდამი მონდობილთაო;

გიხაროდენ, მფარველო კეთილად განკრძალულთა მღდელთაო;

გიხაროდენ, კეთილშემამკობელო სათნოთა სასძლოთაო;

გიხაროდენ, შვლიერ-მყოფელო უშვლოთაო;

გიხაროდენ, ნუგეშისმცემელო დამწუხრებულთა დედათაო;

გიხაროდენ, სურნელ მყოფელო სულთა და გონებათა ჩუენთაო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 8

განაკვრვა მოსაგრენი დიდებულებამან სასწაულთა შენთამან, და აღაშენეს რად მცირე ტაძარი მახლობლად კარიბჭისა, დაასუენეს წმიდად ხატი შენი, უბიწოო მარიამ, უწოდეს კარისად და განაწესეს დღესასწაული ხატისად, ხოლო მეფენი საქართველომანნი და მთავარნი ერთა თანა, პატივის სცემდეს მას მრავლითა სამკაულითა, და მონასტერსა აღავსებდეს შესაწირავითა ურიცხვთა, გარნა აწ არცაღა ერთი ქართველი იპოების მამათა ჩუენთა მიერ ნაღუაწსა მონასტერსა, არამედ აღადგინე სამართალი და ივირონსა შინა კუალად დაამკვდრე ნათესავი ქარ-თველთად, რადთა მარადის მსახურებდეს კეთილსახელოვანსა ხატსა შენსა და ტკბილ-ჯმოვანითა ენითა ჩუენითა ადიდებდეს სამებასა, განუყოფელსა და შეურწყმელსა: *ალილუია*.

იკოსი 8

რაჟამს საკვრველად მიიწია ხატი შენი ნიკიითგან ათონად, და მიეცა იგი, ვითარცა ბრწყინვალე სამკაული ივერთა მონასტერსა, მიერთგან უცნაურთა იქმოდი საკვრველებათა: სნეულთა ჰჳურნებდი, ეშმაკთა განჰხდიდი და იცავდი მვედრებელთა შენთა, ხოლო ზეთი, იფქლი და ღვწომ მრავალგზის განამრავლენ სავანესა, რომლისათჳსცა ხატსა შენსა უწოდდენ „მწყალობელსა“, არამედ აწ მრავალთა პირთა მიერ ხატისადთა კუალად აღასრულებ სასწაულთა, და იცსნი ყოველთაგან ვნებათა მტერისადთა და სალმოზათა ხატთაყუანისმცემელთა და სურვილით მგალობელთა:

გიხაროდენ, მარიამ, ასულო დავითისაო და სძალო ცათა მეუფისაო;
გიხაროდენ, მხოლოო მშობელო სულთა ჩუენთა მაცხოვრისაო;
გიხაროდენ, უბიწოო სამკვდრებელო ნათლისა ყოვლადწმიდისაო;
გიხაროდენ, წყაროო ცხოველსმყოფელისა მადლისაო;
გიხაროდენ, საღმრთოო შუამდგომელო ნათესავისა ჩუენისაო;
გიხაროდენ, დაუძინებელო მცველო და ქომაგო ქართველთა მიწა-წყლისაო;
გიხაროდენ, შეურყეველო გოდოლო წმიდისა ეკლესიისაო;
გიხაროდენ, მზრუნველო და მეკარეო ივერთა საღმრთოდასა მონასტრისაო;
გიხაროდენ, სახიერო დედაო და მფარველო შენდა წილხვდომილისა ერისაო;
გიხაროდენ, წმიდისა მითისა იღუმენიავ და შემწეო ბერ-მონაზონათა კრებულისაო;
გიხაროდენ, ჭემმარიტო მეუფეო ქუეყანისა ჩუენისაო;
გიხაროდენ, სასოებაო ყოველთა აღდგომისაო და თავსმდებო საუკუნოდასა ცხორებისაო;
**გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარიტო წინამძღუარო ივერის
განბრწყინებისაო!**

კონდაკი 9

დადათუ საკვრველი ხატი შენი უპყრის ათონის ივერთა მონასტერსა, უნუგემოდ არცადა დაგვტევენ ნათესავი ქართველთა და ყოვლად დიდებულთა პირთა მიერ ხატისათა გარდამოავლინებ ცუართა მადლისა შენისათა, და წმიდასა და წმიდამყოფელსა მირონსა უწყა-როებ სულსა მორწმუნეთასა, ხოლო ჩუენ მფარველობასა მათსა სარწმუნოებითა შეეუვრდებით და ვითხოვთ შენ მიერ ცოდვათა შენდობასა და საღმრთოდასა დიდებისა ზიარებასა, რადა არა დაგვხმოს კარი სასძლოთა, და ბრძენთა მათ ქალწულთა თანა განგვიღოს სიძემან, წადიერად და ტკბილად მგალობელთა: *ალილუია*.

იკოსი 9

უწყით რადა ოხათა შენთა და მოწყალებათა სიმრავლჳ, ქალწულო პორტაიტისაო, სიყუარულითა მოვლტით წინაშე ხატთა შენთა შეწირვად მდაბალთა ვედრებათა ჩუენთა: რადა ტკბილთა ოხათა შენთა მიერ შეგვაწყნარო ძესა შენსა, უფალსა ღმერთსა ჩუენსა იესუს, მოიხი-ლოს ერსა თვისსა ზედა, რომელსა არა აქუს სიტყვსგებად წინაშე მისსა, და მტერთა კუეთებითა შერყეული ქუეყანა ჩუენი დაიცვას შეუძრველად, და განმგებლად და მმართველად მოგუმადლოს მწყემსნი და მუშაკნი, ბრძენნი და სახიერნი, რადა ღირსებითა და სიწმიდითა იურვოდენ ერთა, რწმუნებულთა მათდამი და ყოვლითავე სულიერითა და ჯორციელითა კეთილითა აღგვაორძინებდენ შენდამი მგალობელთა:

გიხაროდენ, ვარსკულავო ელვარეო, ვსნისა მეძიებელთათჳს გზისა მაჩუენებელო;
გიხაროდენ, სამკვდრებელსა ზედა ჩუენსა მადლისა მომფენელო;
გიხაროდენ, კანდელის საკვრველითა ტრიალითა ჭირთა და განსაცდელთა მომასწავებელო;
გიხაროდენ, კაცთა მამულად სამსახურებელად და წესიერებად მომყვანებელო;
გიხაროდენ, წყევისა დამკსნელო და კურთხევისა მომნიჭებელო;
გიხაროდენ, მამა-პაპათა ღუაწლისა უარისმყოფელთა მარცხვენელო;
გიხაროდენ, დედათათჳს სულიერისა სიმტკიცისა და კრძალულებისა მასწავლელო;
გიხაროდენ, უდედოდ დაშთენილთა ჩჩვლთა უხილავო მზრდელო;
გიხაროდენ, კეთილმორწმუნეთა მთავრობათა და მკედრობათა მაკურთხეველო;
გიხაროდენ, მძლავრთა კაცთ-მოძულეთა მთავართა და მსაჯულთა განმდევენელო და მათ მიერ უსამართლოდ დევნულთა და შეურაცხყოფილთა მწყალობელო;
გიხაროდენ, ბოროტეულისა განმამართლებელთა და მართლისა განმამტყუნებელთა შემრისხველო;

გიხაროდენ, ნებსით თვსით პორტაიტისას, ვითარცა ძუელ ოდესმე, ქართულითა ოქროცურვილითა კუართითა შემოსველო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 10

ეწადა რად პატრეარქსა ყოველთა ქართველთასა გამოხატვად კარიბჭის ხატისად, კრებულმან ივირონისამან მამად პახუმი აკურთხა, რადთა განამრავლნეს ნიჭნი მადლისად, ხოლო მან განწმი-და ფიცარი პორტაიტისას ნაბანიოთა, და გამოსახა ხატებად მისი, რომელიცა დაუუნჯე, უბიწო, მადიდებელსა შენსა ქალაქსა და ერსა შენდა წილხვდომილსა, რადთამცა ელიადს ხალენისა, შენ მიერ ქსოვილისა კუართისა საუფლოდსა, და მასზედ აღმართულისა სუეტისა ცხოველისა თაყუანისმცემელნი, ღირს ვიქმნნეთ შევრდომად კურთხეულისაცა ამის საუნჯისა და მადლობად და ქებად შენ მიერ გამოუთქმელად შობილისა ძისა ღმრთისა: *ალილუია*.

იკოსი 10

აჰა, ესერა ქუეყანასა ჩუენსა ნათელი ბრწყინვალე გამობრწყინდა და დიდად შუენიერი პირი კარის ღმრთისმშობლისად, დღესასწაულსა იოვანე ღმრთისმეტყუელისასა მობრძანდა ათონითგან ტფილისსა, ხოლო პატრიარქი მღდელთმთავართა და მღდელთა თანა, და ყოველი სიმრავლე ერისად წინა მიეგებნეს დიდითა პატივითა, და დაასუენეს რად დიდებულსა სიონსა, მიერთგან წლითი-წლად აღასრულებს ეკლესიად ჩუენი დღესა გამოჩინებისა მისისასა, ხოლო იგი საფა-რველითა თვსითა იცავს სამეფოსა ამას ქალაქსა და ღმრთივდაცულსა ერსა ჩუენსა, და ყოველთა შევედრებულთა მისთა მიჰმადლებს უხვსა საბოძვარსა წყაროდსაგან უღვევისა მადლისა, ამისთვისცა ერნი საქართველოდსანი მოვსწრაფვით სიონად, რადთა სიწმიდზე იგი მჭურვალედ შევიტკობთ და ჯმა-ვჰყოთ წადიერად:

გიხაროდენ, მადლითა შენითა ივერიისა უპირველესად დამფარველო;

გიხაროდენ, ღმრთივგანბრძნობილთა მოლუაწეთა მიერ სამწყსოდსა შენისა კეთილად დამწყსველო;

გიხაროდენ, ხედვითა ბრწყინვალისა ხატოვნებისა შენისადთა ჩუენ ყოველთა დამატკობელო;

გიხაროდენ, სატანისა მაცეთაგან და უცხო თესლთა ზედა მოსლვისაგან დამკსნელო;

გიხაროდენ, მართლმადიდებელთა სპათა განმამტკიცებელო და დამფარველო;

გიხაროდენ, ცოდვათა მიერ დაბრმობილთა თუალთა სულისადათა აღმხელელო;

გიხაროდენ, გულითა დაზრქელებულთა სიყუარულად აღმძრველო;

გიხაროდენ, გონებისა ჩუენისა საღმრთოდთა შიშითა განმსწავლელო;

გიხაროდენ, უგულისკმოებისა ბნელისა განმდევნელო;

გიხაროდენ, უსასოებისა სიზრქისა განმმარცველო;

გიხაროდენ, უნაყოფოდსა და ნელტფილისა სარწმუნოებისა ჩუენისა განმაცხოველებელო;

გიხაროდენ, ჩუენ ზედა აღდგომილთა უგუნურთა კაცთა ბოროტისა განზრახვისა განმაქარვებელო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 11

ესმა რად პატრეარქსა, რამეთუ სიონის კარის ღმრთისმშობელი უშურველად აღმოაცენებს მადლსა ჭემმარიტსა და წყალობასა, და ყოველთა თაყუანისცემელთა მისთა უზესთაეს მზისა გამოუბრწყინვებს შეწევნისა შენისა საბოძვართა, ბრძანა ოქროცურვილითა კუარტითა შემკობად ხატისად და ყოველთა ქალაქთა და სოფელთა შინა მიმოსლვითა განფენად მადლისად, რადთა პირის-პირ ხილვისა მისისა ღირს ქმნილნი და ამბორისმყოფელნი, სიტკბოებითა შენითა მოიღე-ბდეს სულთა და ჯორცთა კურნებასა, და მადლთა შენთა მიერ განმდიდრებულნი, ქებასა ქებათასა მისცემდეს ღმერთსა: *აღილუია.*

იკოსი 11

შიში და ზარი დაეცა ღმრთისმოყუარესა დედაკაცსა, ოდეს ჩუენებასა შინა იხილა წმიდად ხატი შენი კარისად, მახათისა მთასა ზედა მოტრიალწ და მკუმოლვარწ ცეცხლითა და არმურითა, ხოლო შენ ხატითგან ღაღადყავ, ღმრთისმშობელო მარიამ, თუ ვითარ ძილის დაქსნი-ლებასა მივცემივართ, ოდეს წილხვედრი შენი ცოდვითა და სიბოროტითა დაცემულ არს, ხოლო ღირსებად და დიდებად ერისად დამდაბლებულ არს, და აუწყე მოსაწევნელი იგი მძნვარწ განსაცდელი ნათესავსა ზედა ჩუენსა, გარნა მნებებელმან კსნისა ჩუენისა, მოგვწოდე ყოველთა, რადთა სინანულმან ჩუენმან განსაცდელი იგი დაქცევსად დაქსნას, მსგავსად ნინეველთამსა, და ერთობით ვილოცოთ გადარჩენისათვის საქართველომსა, ამისთვისცა მარადის ღირს ხარ გალობის შეწირვისა:

გიხაროდენ, ხატისა შენისათვის ახლისა სამკვდრებელისა განმამზადებელო;
გიხაროდენ, მახათის მთასა ზედა ივერთა მონასტრისა აღგებისა მიმანიშნებელო;
გიხაროდენ, სავანისა ამისა მეოხო და ზედამდგომელო;
გიხაროდენ, ერთმორწმუნეთა შორის შუღლისა და მტერობისა სიყუარულითა და მშვიდობითა შემცვალელებელო;
გიხაროდენ, საუფლომსა ერისა მზაკუვარებითა განმხრწნელთა შემრისხველო;
გიხაროდენ, კურთხეულისა ენისა ჩუენისა მბრძოლთა და აღმოფხურად აღძრულთა დამლახვრელო;
გიხაროდენ, ყოველთა ბოროტთა ზნე-ჩუეულებათა და ბიწიერებათა დამთრგუნველო;
გიხაროდენ, ივერიელთა მტერობისთვის ყოველთა შემამრწუნებელო და დამამცრობელო;
გიხაროდენ, მმათ-უყუარულთა და ანგარ-მომხვეჭელთა მარცხვენელო;
გიხაროდენ, სარწმუნოებისა გარდამქცეველთა და სჯულთა უცხოთა მიდევენებულთა მამხილებელო;
გიხაროდენ, სამკვდრომსაგან ჩუენისა აღვოცისა წყურიელთა ზედა უფლის რისხვისა მომწვენელო;
გიხაროდენ, ერისათვის ჩუენისა ზღუდედ მოცემულთა და ბოროტისა მის ანტიქრისტეს ბრძოლისაგან შეუხებელად დამფარველო;
გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 12

მადლისა მოცემისა მნებებელმან, კუალად გამოგვჩინე ჩუენ ხატნი შენნი, რომლისადა მიახლე-ბულნი თაყუანის-ვსცემთ ანგელოზთაგან პატივცემულსა სახესა შენსა და გვედრებით: ჟ, დედაო ღმრთისაო ივერიის კარისაო: სამთავრომსაო და ბოდბისაო; ჯიხეთისაო და თეკლათისაო; სიონისაო და ყოველსა ქუეყანასა ზედა განდიდებულთა ქალწულო პორტაიტისაო, საფარველითა მით მადლისა შენისადა დაიფარე ყოველნი ქალაქნი და სოფელნი ივერიისანი, და ურთიერთმტე-რობისაგან ივსენ ერთმორწმუნენი ერნი, ყოვლისა სასოებისა შენზედა დამდებელნი, და ქრისტეს მაქებელნი: *აღილუია.*

იკოსი 12

სადმართოთა გალობათა მიერ, ქალწულო ღმრთისმშობელო, ღმრთეებრივსა ხატსა შენსა თაყუანის-
ვსცემთ და გვედრებით: ვითარცა მწე და მფარველ ექმენ სავანესა ივერთასა და დაანთქ ზღუასა შინა
მკვდარნი ამირასნი ნავებითურთ მათითა, ეგრეთვე აწ განაბნიე მტერნი ჩუენნი ურიცხვი, რომელთა
განიგდეს წილი სამკვდრებელსა ჩუენსა ზედა და ვიდრე აღსრულებადმდე საუკუნისა დაიცევ ივერიაჲ
და ერი ივერისაჲ, რაჲთა ყოველნი ერთობითა ვილუწიდეთ სადიდებელად ღმრთისა და გაქებდეთ
შენ, წმიდაო პორტაიტისაო, მსგავსად ძალისა ჩუენისა:

გიხაროდენ, დახატულებაო ტკბილისა მარიამისაო, რამეთუ საკვრველებათა მათ აღმობრწყინვებითა
ელვარობს ხატი შენი წმიდისა მის მონასტრისაგან ივერთაჲსა ყოველსა ზედა ქუეყანასა;
გიხაროდენ, რამეთუ თქმულ არს, ვითარმედ მოციქულმან ლუკამ გამოგხატა, ვიდრედა იყავ სოფელსა
შინა და ყოველმან ათონმან დაგიუნჯა, ვითარცა ბრწყინვალე ლამპარი სასოებისაჲ;
გიხაროდენ, კიბეო ზეცად აღმართებულო, რამეთუ პირისა შენისა ყოვლად წმიდისა და უხრწნელებისა
ხატი ქუეყანით ზეცად მიგუზიდავს;
გიხაროდენ, რამეთუ წმიდათა პირთა მიერ ხატისათა აღსრულებ სასწაულთა და უხუებითა შეეწევი
ურვეულთა და ჭირვეულთა;
გიხაროდენ, მოწყალებისა მდინარეო და სახიერებისა საუნჯეო, რამეთუ განცხადებულად მოგვანიჭე
სასწაული ცნობათა უადრესი;
გიხაროდენ, დიდებაო და სიქადულო ხატთაყუანისმცემელთაო, რამეთუ მინასა ზედა, ძალითა
მაღლისაჲთა, თვნიერ ფერთა უნივთოდ გამოისახა სიონისა კარისა ღმრთისმშობელი;
გიხაროდენ, სირცხლეულ-მყოფელო ხატთემბრძოლთაო, რომელნი დაფარულსა შინა ამყოფებენ და
შეურაცხ-ჰყოფენ უხრწნელთა და კეთილსახელოვანთა ხატთა და სიწმიდეთა;
გიხაროდენ, შეუორგულებელო თავს-მდებო ჭსნისა ჩუენისაო, რამეთუ წინასწარმეტყუელეს შენთჲს
მამათა, ვითარმედ დასასრულსა მას საუკუნეთასა დაუტევებ ივერთა სავანესა;
გიხაროდენ, სამკაულო და დიდებაო წმიდისა ეკლესიისაო, რამეთუ ათონისა დატევებითა მოასწავებ
ქრისტეს მეორედ მოსლვასა;
გიხაროდენ, სიმტკიცეო და ძლიერებაო ერისა ჩუენისაო, რამეთუ უკანაჲსკნელად სამკვდრებელად
ივერის გამორჩევითა ბრწყინვალედ დიდებულ ჰყოფ მკვდრთა მისთა;
გიხაროდენ, უძლეველო ზესთამბრძოლო საქართველოჲსაო, რამეთუ დიდებითა მოევლინები
ქუეყანასა ჩუენსა, რაჲთა ნაწილსა შენსა დამკვდრებულნი ვიდრე აღსასრულადმდე დაიცვა;
გიხაროდენ, ტკბილო და სახიერო ნუგეშო ჩუენო, რამეთუ შენ მიერ საზეპუროჲ ერი ჩუენი
მკუდრეთით აღსდგების, და ღირსებაჲ და დიდებაჲ მისი კუალად აღმაღლდების;
**გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჭემმარტო წინამძღუარო ივერის
განბრწყინებისაო!**

კონდაკი 13

ჟ, ყოვლად უხრწნელო დედოფალო, მარიამ ღმრთისმშობელო, ვითარცა ხარ შენ უსასყიდლოდ
მკურნალი და წყაროჲ კეთილთა დაუსრულებელთა, ეგრეთვე ხატსა შენსა ივერის კარისასა, აქუს
ძალი და მადლი კურნებისაჲ მისა მიერ შენისა, ხოლო მხედველნი მადლისანი, რომელი აღმოეცენება
წმიდათაგან პირთა მისთა, განვსცხრებით სიხარულითა და გვედრებით: დედათა შორის
კურთხეულო, დაგვფარენ ყოვლისაგან რისხვსა და მტერისაგან მკდომისა, რომელნი აღდგომილ არიან
ჩუენ ზედა, და დაუსჯელად დაგვცევ ჩუენ ჟამსა განსჯისასა, რაჲთა ვიხარებდეთ ერთა თანა ზეცისათა
და ვადიდებდეთ ყოვლადწმიდასა სამებასა: *აღილოუი.*

ეს კონდაკი 3-გ ზის, შემდეგ

იკოსი 1

ანგელოზთა სიმრავლენი ცათა შინა და ივერთა სავანისა მონაზონნი მოუკლებელად უგალობენ ნათელ-ცისკროვანსა ხატსა შენსა, დედაო ნათლისაო, ხოლო ჩუენ ამბორს-უყოფთ კეთილშუენი-ერებითა მიმსგავსებულთა პირთა მისთა, შენმიერთა მფარველობითა განდიდებულთა და გევედრებით, უბიწოო, თქუმულნი შენნი, რომელ აღმოთქუ წილხდომილისა ამის შენისათჳს, აღასრულე, ვითარცა მოწყალემან, და ერი ჩუენი განსაცდელთაგან და ჭირთაგან შეცული იჴსენ ოხითა შენითა, რადთა მოვიდოთ კურთხევაჲ და მადლი შენ მიერ და მოგიძღუნათ სამადლობელი ესე ქებისაჲ: გიხაროდენ, წილხვედრსა შენსა ქუეყანასა ანდრია მოციქულისა წარმომგზავნელო; გიხაროდენ, შრომითა და მოღუაწებითა მისითა ერისა ჩუენისა მომმუშაკებელო; გიხაროდენ, ჳელითუქმნელითა ხატითა შენითა იბერიისა მაკურთხეველო; გიხაროდენ, მისლჳთა შენითა ათონისა განმწმედელო და კერპთა ძირითურთ აღმომფხურელო; გიხაროდენ, მთისა ამისა წილად შენდა აღმრჩეველო და ბერთა სამკვდრებელად დამდგენელო; გიხაროდენ, პირველთა ათონელთა მეუდაბნოეთათჳს შემწეობისა აღმთქუმელო და საცთურთაგან დამცველო; გიხაროდენ, უდაბნოჲსა ამის დედათათჳს მიუვალად დამდებელო; გიხაროდენ, სულითა წმიდითა განბრძნობილისა ყრმისა მის ქალწულისა, ნინო კაბადოკიელისა მოციქულბრძვისა გზასა ზედა მომწოდებელო; გიხაროდენ, შენ მიერ ბოძებულთა ჯუარითა ვაზისადთა მის მიერ მცხეთას ბომონთა დამცემელო; გიხაროდენ, კერპოვნებითისა წყუდიადითა დაბნელებულთა გულთა ქრისტეს ნათლითა განმანათლებელო; გიხაროდენ, ქუეყანასა ჩუენსა სამოციქულოჲსა ეკლესიისა დამამყარებელო; გიხაროდენ, ქრისტეს სარწმუნოებისა განსავრცობად ასირიითგან ივერიას ათცამეტთა მამათა წარმომავლინებელო და მათ მიერ მონასტერთა დამაარსებელო;

გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჳემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!

კონდაკი 1

ზედამდგომელობასა შენსა და შეწვენასა მარადის შევრდომილნი თაყუანის-ვჴსცემთ უბრწუნელსა ხატსა შენსა, უბიწოო, და ლმობიერად გევედრებით, ნუ განმაგდებ ჩუენ, შემწირველთა უღირსთა გალობათა, არამედ ისმინე მდაბალი ვედრებაჲ ჩუენი და დამიფარენ ხილულთა და უხილავთა მტერთა მრავალ-საფრჳთაგან, რადთა ვპოოთ განსუენებაჲ და შუებაჲ წარუვალი ქებით მადიდებელთა შენთა: **გიხაროდენ, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო კარისაო, ჳემმარიტო წინამძღუარო ივერიის განბრწყინებისაო!**

სავედრებელი ლოცვა

ჴ, ყოვლადწმიდაო, ღმრთისმშობელო კარისაო, ჳემმარიტო წინამძღუარო ცხორებისა ჩუენისაო, და მფარველო და მოღუაწეო ქართველთა ერისაო! მოხედვაჲ ჳყავ ზეცით წყალობით და მოიჴსენე უფლისა მიერ და მისა შენისა წილად ზედომილი ესე შენად ქუეყანად და საზეპუროდ ერი, ვითარმედ აღთქუმულ გაქუს შენ ჟამსა შეჭირვებისასა დაცვაჲ და დაფარვაჲ ჩუენი.

ჴ, ყოვლად კურთხეულო დედაო და ქალწულო, მარიამ ღმრთისმშობელო! დედობრისა მადლსა და შეწვენასა შენსა მარადის შევრდომილნი გუაკურთხენ და განგვწმიდენ ცისკროვანებითა საკვრველთმოქმედისა ხატისა შენისადთა, და თანამბრძოლ გუეყავ ჩუენ მარადის, ვითარცა აღგვთქუ,

წინააღმდეგომად მბრძოლისა, ჩუენ ზედა აღბორგებულისადასაჲ, რამეთუ მტერნი იგი ჭეშმარიტებისანი ზაკულითა განზრახვითა შეთქუმულ არიან მართლმორწმუნეთა ზედა და ძალითა და ნიშნებითა სიცრუვისადათა იღუწიან, რადთა ერიცა საუფლოდ განზრწნეს და გამოაჩინეს ერად ზნელისა. გარნა ჩუენ შეძრწუნებულნი ვეძიებთ ღონესა განრინებად ურიცხუთა განსაცდელთაგან და გვედრებით შენ: ქალწულო პორტაიტისაო, მრავალშემძლებელითა ძალითა შენითა დაგვცევ მზაკუვარებათაგან და საცთურთა მზაკუვარისა ეშმაკისადათა, რომელსა ჰნებავს წარწყმედად ჩუენი, რადთა არა მოვილოთ ბეჭედი იგი ანტიქრისტესი და არა თაყუანის-ვსცეთ მას, არამედ მეფე ქრისტეს-მოყუარე ცხებულ იქმნას და გვრგვინოსან საყდარსა ზედა სრულიად საქართველომსასა, რადთა კეთილად განაგებდეს და იურვიდეს ერსა, აღრჩეულსა შენ მიერ, ვითარცა საკუთარსა, და აღამაღლებდეს და აღადგენდეს კდირსებასა და ძლიერებასა ქუეყანისა ჩუენისასა. განაძლიერე დიდი მეუფე ჩვენი, უწმიდესი და უნეტარესი, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსი და ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტი, მამად ჩუენი ილია და ყოვლად-სამღდელონი მიტროპოლიტნი, მთავარეპისკოპოსნი და ეპისკოპოსნი, და ყოველნი სამღდელონი და სამონაზნო წესნი. განანათლენ ქრისტესმოყუარე მთავრობად და მკედრობად მისი; ყოველნი ერნი წილხდომილისა ქუეყანისა შენისანი პატიოსნითა მეოხებითა დაიცვენ. ევედრე ძესა შენსა და უფალსა ღმერთსა ჩუენსა იესუს, რადთა შეგვნდოს ეკლესიათა მოოხრებანი, სიწმიდეთა შეგინებანი, ხატთა და ჯუართა დამუსრვანი, ღმრთისმსახურთა მკულელობანი, ღალატი, შური, ცრუ-ბეზღობანი, საშოსა შინა ჩვილთა ჩუენთა კლვანი და სხუანიცა შეცოდებათა ჩუენთა სიმრავლენი.

ჰ, წმიდაო უბიწოო, ქალწულო ღმრთისმშობელო! აღმომიყუანენ ჩუენ სიღრმეთაგან ცოდვათასა, და მიკსნენ ჩუენ სიყმილისაგან, სრვისა, ძრვისა, ცეცხლისა, მახზლისა და ზედამოსლვისაგან უცხო თესლთადასა, და ტომთაგან ბრძოლისა, და უცნაურისა სიკუდილისა, და ზედა დასჯმისაგან მტერთადასა, და განმზრწნელისაგან ქარისა, და ყოვლისაგან სიკუდიდ-შემოსილისა წყლულებისა და ყოვლისაგან ბოროტისა, მოგუეც, დედოფალო, მშვდობად და სიმრთელე მონათა ამათ შენთა _ მართლმადიდებელთა ქრისტეანეთა, და განანათლენ გონებანი ჩუენნი, და თუალნი გულისა ჩუენისანი, რადთა ვსცხონდეთ, და ღირს ვიქმნეთ ცოდვილნი მონანი შენნი სასუფეველსა ძისა შენისა და ქრისტეს ღმრთისა ჩუენისადასა, რამეთუ მეუფებად მისი კურთხეულ არს და დიდებულ, თანა დაუსაბამოთ მამით მისით და ყოვლად-წმიდით და ცხოველს-მყოფელით სულითურთ, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.